

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

at være Transportfartøj af anden Art, er Berettigelsen af dette Laan ikke længer til Stede; det kan ikke nægtes. Naturligvis maa Fiskerifartøjet gerne sejle med Passagerer paa en Udflugt eller med Kartofler fra een By til en anden — det skulde ligge indenfor Mulighedernes Grænse —, men den almindelige Bedømmelse af Fartøjet maa fremdeles være, at det skal udnyttes til Fiskeri, altsaa til det, der er Fartøjets Formaal i det Øjeblik, Laanet stiftes. Det vilde jo føre alt for vidt, hvis man laante til et Fiskerifartøj og derpaa anvendte det paa en anden Maade. Meningen er netop at støtte et Erhverv, der trænger til denne Støtte, og ikke et Erhverv, som maaske slet ikke trænger til den paa samme Maade som Fiskeriet. Det skal naturligvis ikke udelukke en rimelig praktisk Udnyttelse af et Fartøj, der staar til en Fiskers Raadighed, og hvis det er det, det ærede Medlem tænker paa, hvad jeg forstod, ja, saa maa vi se at finde en Form, hvorved vi kan udtrykke det, saa at det bliver klart, at det ikke er Hensigten, at fortrædige Folk, som gør sig Umage for at tjene en Skilling, hvor Lejlighed gives dertil.

Det ærede Medlem har Ret i, at de Forretninger, der navnlig efter Afsnit B. skal udføres, er af bankmæssig Art, hvad for øvrigt ogsaa de førstnævnte er paa anden Maade, og at det nødvendiggør en bankkyndig Ledelse. Det er jo ogsaa Hensigten, hvad enten den ene eller den anden Form for Forretningsførelse vælges, at den, som skal fungere som Leder af Foretagendet, naturligvis skal have et saadant Kendskab til Bankvirksomhed, at det er forsvarligt at overdrage vedkommende denne Forretning.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) gjorde en Bemærkning om Renterne. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hvis man skulde tænke sig den nuværende Tilstand bestaaende, er det nok muligt, at man ikke kunde fastholde 4½ pCt. Rente som det rimelige for disse Obligationer; men da vi vel maa antage, at der igen indtræder andre Tilstande, hvor usikkert det end kan være — jeg indrømmer, at der ikke mere er mange Tegn, der tyder paa Fornuft i denne Verden, men maaske kommer det alligevel —, tror jeg dog, det er nyttigt, at man ikke ved kunstige Midler driver Renteniveauet i Vejret. I hvert Fald har det været en almindelig Forestilling, som der ofte er taget til Orde for, at man ved saadanne offentlige Handlinger naturligvis skulde søge at holde Renteniveauet saa lavt som muligt; det har ogsaa været Formaalet med dette Lovforslag,

der jo er fremsat, som alt sagt, for halvandet Aar siden, og som derfor naturligvis ikke er afpasset efter de øjeblikkelig herskende Forhold, som jeg ogsaa fremdeles maa antage bliver af noget forbigaende Art.

Til saavel det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) som andre Medlemmer skal jeg tilføje, at det er en Selvfølge, at man har tænkt sig, at hele denne Laanvirksomhed til Fiskeriet i vid Udstrækning maa foregaa under Medvirken af Statens Fiskeridirektorat, saaledes at det, hvad Bedømmelsen angaar, hvad Ansaret for Opfattelsen af Sikkerheden angaar, vil blive den samme Sagkundskab, der staar til Raadighed, som har været anvendt under de gamle Forhold, idet jeg maa antage, at det er baade det mest betryggende for Fiskerne og for Statens Interesser i Sagen, at en saadan Ordning tilvejebringes. Hvis dette ikke skulde være tilstrækkelig tydeligt udtrykt i Forvejen, er jeg enig i, at det maa fremhæves, at det er Hensigten, at en saadan sagkyndig Bistand skal ydes fra den Statsinstitution, som hidtil har haft med de Opgaver at gøre.

Jeg haaber, at det trods de mere pessimistiske Udtalelser, end jeg havde ventet, vil lykkes at føre Sagen igennem. Jeg takker for den Tilslutning, der er givet, og henstiller Lovforslaget til videre velvillig Behandling i Tinget.

M. C. Jensen: Den højtærede Minister sluttede med at udtale, at Undersøgelsen med Hensyn til Sikkerheden ved Vurderingerne, og vel ogsaa med Hensyn til vedkommende Laantagers Kvalifikationer, vilde forblive under samme Former som hidtil. Det har jeg egentlig ogsaa tænkt mig, og det har været Grunden til, at jeg ikke har ønsket at omtale det. Der haves jo i Øjeblikket nøje Indseende med, at vedkommende, om jeg saa maa sige, er egnet til at faa saadanne Midler betroet, og jeg vil ogsaa anse det for rigtigst at bibeholde saadanne Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til Laantagerens rent personlige Forhold, hans Virksomhed indenfor Erhvervet o. s. v. Nu hørte jeg altsaa Ministeren udtale i saa Henseende, at den samme Fremgangsmaade vil blive bibeholdt, og jeg kan med Glæde slutte mig til denne Udtalelse.

Den højtærede Minister indledede sin Tale med en Udtalelse om, at hvis man ikke allerede havde været langt fremme i Arbejdet med denne Sag, vilde man formentlig ikke paa nærværende Tidspunkt have fundet Anledning til at fremsætte et saadant Forslag. Jeg vil sige, at vi kunde